

Kajuit. nieuws

Jaargang 53, nummer 2, Kerst 2011

'Je eigen levensverhaal verbinden met dat van anderen'

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen de Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100. Het KajuitNieuws is de spreekbuis van de gemeenschap die in de binnenstad van Amsterdam open en gastvrij is om de zorg voor elkaar te delen met anderen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijk werk, maatschappelijke opvang, begeleid wonen en medische zorg aan onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als gezin en oefenschool die de hulpverlening ondersteunt.

Als werkplaats voor oecumenisch leven zoekt de gemeenschap juist wat ons in de Kerk samenbindt. De gemeenschap Spe Gaudentes is de kerngroep van de gemeenschap en draagt de dagelijkse verantwoordelijkheid. Veel leden van de gemeenschap voelen zich geroepen om te leven en te werken op Oudezijds 100 vanuit het evangelie van Jezus Christus.

Abonnement en informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 8,50. Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam en Maria ter Claesze (Friesland). Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers Grafimedia te Vorden. Redactie en logistiek: Coby Aarnoudse tg, Jelte Gelderloos dg, zr Rosaliene Israël sg, zr Dorothea Mulder-Derks sg, Lobke Timmerman dg en Annette de Zwart dg.

INHOUDSOPGAVE

Vriendenbrief	3
Hoe kunt u ons steunen?	7
Welkom en afscheid	8
Thema hulpverlening	9
Column Kruispost	16
Kroniek	17

Vriendenbrief

Op verhaal komen

Amsterdam, december 2011

Aan allen die betrokken zijn bij Gemeenschap Oudezijds 100,

In de donkere decemberperiode is er altijd het terugkijken op het bijna voorbijge jaar. Een analyse van zowel de zonzijde, als van de schaduwzijde van 2011. Van de verbeteringen en de mooie, nieuwe ontwikkelingen die er zijn en ook van alles en iedereen dat was, maar nu niet meer is; dit jaar ongetwijfeld ook veel aandacht voor wat we - aan materiële welvaart - hadden, maar nu niet meer hebben. Starend naar de lichtjes van de kerstversiering maken we ons soms zorgen over de nabije en verre toekomst, en bij menigeen rijst de wat beklemmende vraag hoe de feestdagen nu eigenlijk nog feestelijk kunnen zijn.

Van binnen snakken we naar een zekere waarheid, een niet teleurstellende

heldere waarheid. Iets dat opluchting brengt, en waar we helemaal op kunnen vertrouwen.

Iets dat echte hoop geeft en niet volgend jaar om deze tijd slechts een veelbelovende zeepbel blijkt te

zijn geweest. Iets dat een veilige schuilplaats is, een betrouwbare hulp in nood op het moment dat de aarde wankelt en de bergen in het diepst van de zee storten. Of is dat alleen maar een droom, een fantasie?

Geldscheppers...

Is de economisch georiënteerde wereld, die ons toestaat om geld uit te geven dat er in werkelijkheid helemaal niet is, dan niet een fantasie? In het afgelopen half jaar hebben de media ons regelmatig getracht uit de doeken te doen hoe ons wereldwijde banksysteem in elkaar steekt. Van die voor gewone mensen niet eenvoudig te doorgronden teksten over het fantastische systeem van zogeheten geldscheppende instellingen. Over banken die, zolang ze binnen bepaalde bandbreedtes blijven, geld kunnen creëren uit het niets, gebaseerd op... niet veel meer dan het vertrouwen dat het systeem blijft werken. Dat systeem heeft mede onze westerse welvaart opgedreven, heeft ons ongekende mogelijkheden geboden, we hebben er met z'n allen in geloofd en we hebben er zeker van geprofiteerd. Maar tevens raken velen erin verstrikt, wanneer de geldscheppers hun virtuele rijkdom graag met ons willen delen, zodat wij alvast ons huis, wasmachine, onze televisie en iPhone kunnen kopen. De virtuele rijkdom die het mogelijk maakt dat een rotgevoel door een mooie aanschaf - tijdelijk - kan worden gecompenseerd. En och, maak je geen zorgen: de rente is laag en je hoeft pas véél later terug te beta-

len. Om er op dat moment achter te komen dat er helaas toch wat tegenvallers waren, zodat er van dat terugbetalen niet veel terecht kan komen. De toegeschoven rijkdom blijkt dan een keiharde keerzijde te hebben, namelijk die van de schuld die niet kwijtgescholden wordt. In 2010 klopten een kleine tachtigduizend mensen aan bij de schuldhulpverlening om hun schulden van gemiddeld dertigduizend euro te saneren. Mij bekruipt het gevoel dat die cijfers in 2011 en 2012 niet gaan dalen. Ook op Oudezijds 100 kennen we huisgenoten met duizelingwekkende schulden, bij wie een fantastische droom in duigen is gevallen.

... of Schepper

Laten we de geldscheppers daarom even parkeren en ons richten op die andere Schepper. Wie op zoek is naar een geldSchepper is bij Hem aan het verkeerde adres (misschien één keer een munt in de bek van een vis), voor hem is misschien de titel liefdeschepper of barmhartigheidschepper beter. Eén waar de hele wereld rijker van wordt, die graag een persoonlijke rekening voor ons wil openen en wil volstorten en als klap op de vuurpijl op verzoek onze volledige schuld wil kwijtschelden.

Hij is het die uit het absolute hopeloze niets nieuwe dingen schept. In den beginne was daar bijvoorbeeld het nieuwe wonderlijke fenomeen licht in de op dat moment alomtegenwoordige duisternis. Deze kerstdagen verwonderen we ons over het licht der wereld, het kind van de Heilige Geest, en we horen jaarlijks de hele geschiedenis vanaf de aankondiging van de geboorte door de engel Gabriël, tot en met wat over hem gezegd werd door Simeon, Hanna en de magiërs uit het Oosten. En denk aan die andere keren (meer dan drie kon ik er nog niet vinden) dat een engel een kind aankondigt. Telkens een onmogelijke situatie, waarin de geboorte van een kind menselijk gesproken uitgesloten is: Isaäk, zoon van Abraham en Sara, die beiden hoogbejaard zijn. Datzelfde geldt voor de ouders van Johannes de Doper. Simson was de zoon van Manoah en zijn onvruchtbare vrouw.

Verhalen

Het ruimhartige systeem van deze Schepper die het onmogelijke mogelijk maakt, wordt ook beschreven in de verhalen over Elia en Elisa en de niet oprakende olie, die niet ophield te stromen

totdat in alle behoefte was voorzien. We kennen ook de verhalen over de grote visvangst en over de wonderbare spijziging. Enigszins paniekerig met lege handen staan, en dan Gods grote gift ervaren. Stel dat alle volgers die Jezus wilden horen spreken, op safe hadden gespeeld en hun gevulde brodtrommeltje plus koelbox voor de vis hadden meegenomen, of wanneer Jezus' discipelen al dat eten hadden verkocht in plaats van uit te delen! Dan had die mensenmenigte niet die redding, het ontkomen aan onheil, ervaren. Misschien is dat wel waarom juist de armen, de treurende en degenen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid de gelukkige winnaars in de Bergrede zijn. Iemand die niets heeft, niets meer hoopt of verwacht en dan plotseling overladen wordt, zonder ervoor terug te hoeven betalen, is de koning te rijk.

Voorspelbare of kant-en-klare oplossingen voor menselijke vragen en problemen zijn dit misschien niet, en, hoewel we dat graag zouden willen: afdwingbaar ook niet. Maar de bovenstaande voorbeelden getuigen van Gods ongekende fantasie om mensen te helpen. Hij maakt ten slotte alles nieuw en nodigt uit voor een echt feest. De werkelijkheid is veel omvangrijker dan wat we tijdens de jaaroverzichten op de televisie voorgeschoteld krijgen. Wellicht een gedachte om mee bezig te zijn, starend naar de lichtjes van de kerstversiering.

hr Leo de Bruyn sg
prior

Hoe kunt u ons steunen?

'Ik blijf hier voor als je terugkomt': een kernachtige samenvatting van vijftig jaar presentie en zorg van gemeenschap Oudezijds 100 voor mensen in nood, op de wallen van Amsterdam, onze boodschap en ons aanbod in een notendop. Maar hoe zorgen wij ervoor dat dit aanbod ook in de toekomst mogelijk blijft? Hoe blijven we aansluiting vinden bij de behoeften en mogelijkheden van mensen in een snel veranderende maatschappij? We leven in een tijd waarin mensen en organisaties zichzelf steeds meer profileren op en netwerken via het internet. Het is daarom zowel voor toekomstige hulpvragers als donateurs belangrijk dat wij ons aanpassen aan deze manier van communiceren. We willen daarom het komende jaar met een aantal projecten aan de slag gaan.

Met het project innovatie visuele identiteit gaan wij de aansluiting zoeken bij nieuwe 'communities' van mensen die ons nodig hebben maar ook bij mensen die ons kunnen steunen (nieuwe financierders/vrienden). In het kader van innovatie zonder verlies van wortels, hopen wij een filmportret te kunnen laten maken van de oorspronkelijke oprichters waarin zij hun levensbeschouwelijke en sociaal maatschappelijke visie verwoorden; een document voor intern en extern historisch en educatief gebruik. Voor de directe toegang tot de zorg is dringend vernieuwing nodig van de telefooncentrale en ICT. Uw steun in financiële bijdrage, vrijwilligerswerk en gebed is hierin voor ons onmisbaar!

Welkom en afscheid

- Welkom** In de afgelopen tijd heeft het Vaderhuis er een nieuwe bewoonster bij gekregen: Karima. Verder komt Petra regelmatig logeren. Voor haar werk bij het Leger des Heils is het handig dat ze een plek in de stad heeft om te kunnen overnachten. Marita is onze nieuwe receptioniste op vrijdagavond. Zij is een oude bekende in de gemeenschap, in de jonge jaren van sommige communityleden deed zij al kinderwerk op Oudezijds 100.
- Afscheid** Na een paar maanden in het Vaderhuis is Matthijs P. weer naar zijn eigen huis terug verhuisd. Maar hij is van plan wekelijks langs te komen, dus we hoeven hem nog niet helemaal te missen.

Thema hulpverlening

Op verhaal komen in gemeenschap

Hulpverlening bieden in het kader van een gemeenschap is iets bijzonders. Dat merken we niet alleen op Oudezijds 100. Ook op andere plekken ontdekken mensen de waarde van helpen en geholpen worden binnen een groter geheel. De betrokkenheid die er binnen een gemeenschap is, nodigt uit om het eigen levensverhaal te verbinden met dat van anderen. De verhouding tussen helpen en geholpen worden is binnen een gemeenschap alles behalve statisch, zo blijkt uit de verhalen van Maria Rotzu en Rie Trienekens. Maria werkt als maatschappelijk werkster op Oudezijds 100 en Rie is verbonden aan gemeenschap De Hooge Berkt. Zij vertellen hoe zij op verhaal zijn gekomen binnen hun gemeenschap en hoe zij met anderen op zoek gaan naar nieuwe perspectieven voor het vervolg van hun levensverhaal.

Luisteren naar levensverhalen

Het jaarthema van Oudezijds 100 is Op verhaal komen. Wat is jouw verhaal? Wie ben je?

“Mijn verhaal begint in Denemarken, meer specifiek in Kopenhagen waar ik geboren ben. Samen met mijn ouders en twee broers maakte ik deel uit van een gezin dat elke zondag naar de kerk ging en altijd samen Formule 1 op televisie keek. En niet te vergeten, we gingen elke zomer op fietsvakantie. Helaas gingen mijn ouders scheiden toen ik dertien jaar was, het vertrouwde veilige leven thuis was in één keer niet langer zo vertrouwd meer. Mijn ouders gingen apart van elkaar wonen, mijn broers gingen allebei naar het buitenland en ik... ik ging op zoek. Misschien zag ik het toen niet zo, maar ik was op zoek naar iets dat de verloren veilige plek kon vervangen. Ik ging naar Noorwegen waar ik een half jaar ben gaan skiën, daarna bezocht ik Ghana waar ik hielp met een ontwikkelingsprogramma voor de derdewereld. Ik ging me verdiepen in zaken als relaties, muziek en mijn studie en ook woonde ik drie maanden in Nederland bij een vriendin. Uiteindelijk moest ik als een onder-

deel van mijn studie naar New York, ik was toen vijftientig jaar. Heel onverwacht en als een grote verrassing vond ik daar iets dat het grote lege gat in mijn leven kon vullen. Daar, op het beroemde Broadway in Manhattan, ontmoette ik opnieuw God, in de kerk Time Square Church. Ik wist helemaal niet dat ik op zoek was naar God, maar God was zeker op zoek naar mij. Dat bracht een verandering in mijn leven, alles werd anders. Ik werd een deel van de kerk in Manhattan, ik zong drie keer per week in het koor en begon te werken met drugsverslaafden bij TeenChallenge in Brooklyn.”

“Anderhalf jaar later vertrok ik naar Nederland, hoewel ik eigenlijk graag in New York was gebleven. Toch was het voor mij duidelijk dat ik daar niet zou blijven. Passend genoeg had ik ook een relatie gekregen met een Nederlander, met wie ik nu sinds augustus getrouwd ben.

Ik woon nu een jaar en vier maanden in Nederland. Ik ben zo blij dat ik op Oudezijds 100 mag werken en een deel van een groep mag zijn die op een praktische manier God laat zien aan mensen. Ik vind het zelf een wonder dat ik hier terecht ben gekomen. Als je me vraagt waarom ik op Oudezijds 100 ben komen werken, kan ik alleen zeggen: ‘de deur ging open.’ Ik was nieuw in Nederland en dus ook nog niet vertrouwd met de Nederlandse taal, maar op Oudezijds 100 durfden ze er wel op te vertrouwen dat ik hier goed zou passen.”

Hoe ziet een typische werkdag van jou eruit?

“Goede vraag, want elke dag is anders. Ik denk dat als je met mensen werkt, er geen twee dagen hetzelfde zijn. Maar in het algemeen zijn mijn dagen op Oudezijds 100 een afwisseling tussen gesprekken en zaken regelen samen met hulpvragers, correspondentie met externe hulpverleners en dergelijke en overleg binnen het maatschappelijke team van de OpStap. Bovendien zijn er natuurlijk intakegesprekken, teamvergaderingen en schriftelijke rapportages etcetera die tussendoor ook gedaan moeten worden.”

Hoe kijk je vanuit het jaarthema Op verhaal komen aan tegen de hulpverlening die op Oudezijds 100 geboden wordt?

“Om opgenomen te worden in de OpStap moeten de hulpvragers eerst zelf bellen tijdens het telefonisch spreekuur en hun verhaal in het kort vertellen. Daarna worden mensen uitgenodigd voor een intakegesprek waar ze uitgebreid hun verhaal vertellen. En als mensen worden opgenomen in de opvang, dan maken wij een hulpverleningsplan dat gebaseerd is op de problemen van de hulpvragers. Dat betekent dat geen twee mensen hetzelfde traject op Oudezijds 100 hebben, want iedereen komt met een eigen verhaal, eigen problemen en behoeftes. Wij werken dus vanuit het persoonlijke verhaal van de hulpvrager, maar natuurlijk binnen de normen en hulpverleningsmethoden die er zijn op Oudezijds 100.”

Hoe belangrijk is het om het levensverhaal van iemand te kennen om hem of haar te kunnen helpen?

“Hulpverlening gaat in eerste instantie om vertrouwen. Een hulpvrager moet mij kunnen vertrouwen voordat ik hem of haar kan helpen. Daarom is het heel belangrijk om iemands verhaal te kennen. De hulpvrager moet zich gehoord en begrepen voelen, voordat er überhaupt ruimte is om nieuwe gedachten en input van mij te ontvangen. Bovendien horen wij als hulpverleners ook die nederigheid te hebben om eerst goed te luisteren, voordat wij beoordelen wat hier de juiste antwoorden en conclusies zijn voor een ander mens. Mijn docent zei altijd dat je eerst de hulpvrager zijn pijn moet voelen, voordat je hem advies kan geven. Dat betekent natuurlijk niet dat je het hele levensverhaal moet kennen, maar je moet genoeg weten, zodat je iemand kunt begrijpen vanuit zijn gevoelens en waarheid.”

Op verhaal komen bij De Hooge Berkt

“Ik ben Rie Trienekens, ik ben zevenenvijftig jaar en lid van gemeenschap De Hooge Berkt in Bergeijk. Via een meditatiecursus maakte ik op mijn eenentwintigste kennis met de Hooge Berkt en daarna ben ik er gebleven. Ik heb een HBO opleiding gedaan voor opvoeding en verzorging van kinderen en jonge-

ren, de huidige studie SPH. Vanuit de gemeenschap heb ik tien jaar in het ziekenhuis gewerkt als speleidster en observatrice. Ook binnen de gemeenschap ben ik altijd actief geweest in de zorg voor de kinderen en de jongeren. Ik was jong in de jaren '70, de hippietijd van kleren van het Waterlooplein en blo-
wen. Ik was op zoek naar mensen om mee te leven en toen ik op de Hooge Berkt kwam, besloot ik het roer om te gooien. De gemeenschap voelde als een warm bad van liefde, aandacht en eerlijkheid, ik voelde me er thuis. Het leven beantwoordde aan het visioen dat ik ooit kreeg: dat ik altijd in witte huizen zou wonen, dat ik niet per se een man en kinderen van mezelf zou hoeven te hebben, maar wel altijd met mensen zou leven en dat we voor elkaar zorg zouden dragen. Doordat ik altijd met kinde-
ren en ouders actief was in de gemeenschap en als ongehuwde veel vriendschap beleefde, ervoer ik mijn leven heel gevuld en vervuld. Ik zocht geen partner. Ruim elf jaar geleden is dat onverwacht veranderd: ik werd verliefd op Harrie (die hier toen al tien jaar woonde) en ik ben in 2003 met hem getrouwd.”

Kun je uitleggen wat De Hooge Berkt is?

“De Hooge Berkt is een christelijke gemeenschap van mensen die samen leven, werken, bidden en studeren. We bestaan vier-
renveertig jaar. Gastvrijheid staat bij ons hoog in het vaandel. In het verleden hebben we veel mensen opgevangen met een hulpverleningsvraag, gezinnen in moeilijkheden en mensen met
randpsychiatrische problematiek. Doordat de gemiddelde leeftijd van de leden van de gemeenschap wat hoger kwam te liggen, zijn we gaan kijken waar onze sterke kant voortaan zou kunnen
liggen. We richten ons nu vooral op het ontvangen van gasten die komen voor bezinning en retraites. Mensen kunnen voor een weekend, een week, een maand of drie maanden komen
meeleven om bij ons op verhaal te komen. Met als doel dat ze zicht krijgen op hun levensverhaal, waardoor de toekomst opengaat en ze dichterbij het verhaal van God met hen komen. En dat gebeurt op allerlei manieren: door gewoon praktisch mee te werken, een gesprek te voeren met een begeleider en
Bijbelstudie te doen.”

Wat zijn jouw taken binnen de gemeenschap?

“Ik ben vijftieng jaar lang met kinderen en jongeren actief geweest, en sinds 2000 werk ik drieënhalve dag in de boekhouding, de gastenontvangst en huishouding. Ik kook op maandag en heb elk eerste weekend van de maand met een vaste groep weekenddienst. Dat betekent dat we zorgen voor de kapel, de maaltijden, de gasten en de Bijbelstudie op zaterdagochtend.”

“Inmiddels hebben we geen jonge gezinnen meer, de kinderen van toen zijn groot geworden en er zijn geen nieuwe gezinnen met kleine kinderen bij gekomen. De jongeren (kleine kinderen van toen) studeren of hebben zelf al gezinnen. Ik heb nog steeds contact met een aantal kinderen die ik mee heb opgevoed. Ik heb hen van kleins af aan meegemaakt en ze voelen voor mij heel ‘eigen’. Ik vind het jammer dat er geen kinderen meer zijn in de gemeenschap. Mede daarom vind ik het zo bijzonder om twee maal per jaar een week op Oudezijds100 te zijn. Ik geniet daar erg van de jeugd en vind het mooi om te zien hoe zij binnen jullie gemeenschap tot bloei komen.”

Hoe komen anderen bij jullie gemeenschap op verhaal?

“Aan het begin van een retraite vraagt de begeleider vaak aan mensen hun levensverhaal op te schrijven. Door het opschrijven van het levensverhaal kan de last van het geleefde leven van je afvallen. Door het voor iemand open te leggen, door het te delen, kun je vrij worden van binnen en krijg je zelfinzicht. Wat er aan onvrijheid, angst en pijn, in je innerlijk leeft wordt draaglijker. Je wordt er gelukkiger van als je de last van je leven bij iemand neer mag leggen. Vaak komen er tranen los bij dit proces. Soms duiken er nieuwe perspectieven op. Anders dan vroeger, komen er tegenwoordig veel mensen bij ons die werkzaam zijn in de kerk, in het pastoraat: pastores, predikanten en kerkelijk werkers. Stuk voor stuk mensen die het nodig hebben om zelf op verhaal te komen, zodat ze verder kunnen met hun dagelijkse werk. Ook mensen die wonen of woonden in een klooster en hun leven een nieuwe richting willen geven, vinden de weg naar de Hooge Berkt. Maar ook mensen met een burn out, die rust en stilte nodig hebben en gebaat zijn bij de mooie omgeving. Wat wij hen kunnen bieden is rust, ruimte, een gastvrije kapel en een mooie groene omgeving. Deelnemers verblijven dan bij ons, delen het dagelijkse leven van de gemeenschap en ontvangen persoonlijke begeleiding. We hebben daarnaast ook veel vaste vrienden, die elke maand een weekend komen.”

Gastvrijheid bieden door middel van retraites is behoorlijk intensief. Op welke manier komen jullie zelf op verhaal?

“Vroeger was het heel gewoon dat de gemeenschapsleden vierentwintig uur per dag beschikbaar waren voor de gemeenschap. Dat heeft behoorlijk zijn tol geëist. Na een omvormingsproces dat vijftien jaar geleden begon, hebben we inmiddels meer ruimte voor onszelf in tijd, wonen en creativiteit. De maatschappelijke opvang is bij ons, denk ik, minder heftig dan op Oudezijds 100. Maar natuurlijk ontstaat er contact tussen de mensen die hier komen voor retraite en de rest van de gemeenschap. Op dinsdag heb ik een vrije dag, dan kom ik op verhaal door me met muziekstudie bezig te houden, anderen doen weer andere dingen. Daar maken we bewust ruimte voor. Op zaterdagochtend is er een uur Bijbelstudie voor wie wil. Dan lezen we de lezing voor de komende zondag en proberen we de

schrifttekst en ons dagelijks leven bij elkaar te brengen. Verder maken de meeste leden deel uit van een kring van acht tot tien personen, die elkaar om de week een avond ontmoeten. In deze kring delen we het wel en wee van ons leven en bespreken we een thema dat betrekking heeft op onze manier van samen leven. Nu is bijvoorbeeld stilte aan de maaltijd actueel, maar ook gezonde voeding en de aanwezigheid in de kapel.”

www.hoogeberkt.nl

Hooge Berkt 16 Bergeijk

(Zuid-Westen van Eindhoven, tegen Belgische grens)

Gemeenschap kent leden, in totaal ongeveer 100

Gastenruimte voor 20 personen

Op terrein wonen ongeveer 30 mensen, nog eens een kleine

60 mensen wonen in Bergeijk en Thorn

Bestuur 5 personen, Raad van Advies van 3 personen

Werkgroepen: Liturgie, gastvrijheid, studie en vorming en publiciteit

Diensten: Technische Dienst, Tuin, Huishoudelijke dienst

Dagteams: elke dag heeft vast team dat verantwoordelijk is voor maaltijden, kapel en gastvrijheid

Column Kruispost

Sinds een paar weken werk ik twee avonden per maand op de receptie van Kruispost. Tijdens mijn vakantie heb ik het plan opgevat om hier te gaan werken. Ik was aan het genieten van de ontmoeting met andere culturen en wilde dat thuis ook meemaken. En zo heb ik nu een paar keer meegelopen met de receptie overdag.

En het is wat ik hoopte: de wereld staat op de stoep. Op tien minuten fietsen van mijn huis is de hele wereld. En steeds word ik geconfronteerd met mijn eigen vaste adres, baan en goede gezondheid.

Terwijl me uitgelegd wordt hoe ik de dossiers vind en welke sleutel waarvoor is, bedenk ik wat de verhalen zouden kunnen zijn van de mensen die binnenkomen. De Aziatische dame met de man die zijn BMW op de stoep parkeert, de Zuid-Amerikaanse moeder met dezelfde geboortedatum als de studenten aan wie ik overdag lesgeef. Wat ik weet van de landen waar ze vandaan komen: Sierra Leone, ik herinner me de verslagen van asielzoekers. Gambia, waar mensen naar toe gaan voor een strandvakantie terwijl aan de andere kant van de 'boulevard' in het ziekenhuis gewerkt wordt met Europese medicijnen die over datum zijn. China, de andere kant van dat land zie je niet als je als toerist de Muur bekijkt.

En ondertussen is het duizendpotenwerk op de receptie: de telefoon gaat, mensen komen binnen, moeten ingeschreven worden, er komt een Nederlandse man binnen die een recept eist en zich niet laat doorsturen. Stiekem kijk ik af hoe de medewerkers zo rustig blijven...

*Inke Schaap
receptioniste Kruispost*

Kroniek

Nu de dagen korter worden en mensen gezelligheid binnenshuis zoeken, is er weer van alles te doen op Oudezijds 100. De maandelijkse muziekavonden op donderdagavond lijken een mooie traditie te worden. Allerlei zangers en muzikanten van binnen en buiten de gemeenschap laten van zich horen. Een nieuw initiatief werd genomen door Zoya, één van onze maatschappelijk werksters. Zij kwam op een aantal maandagavonden black-gospel workshops geven in de Kajuit. Het samen zingen was fijn en het resultaat verrassend.

Op 16 november was er een avond voor vrijwilligers van Kruispost en Oudezijds 100. Er werden verhalen verteld over de start en de geschiedenis van de gemeenschap en Kruispost. Op dit moment wordt Kruispost grondig verbouwd, de voorzieningen waren aan een renovatie toe.

Vierdagen

We ontvingen goede berichten van enkele oud-bewoners van de gemeenschap: er zijn drie meisjes en een jongetje geboren. Op 6 oktober zijn Matthea en Levyta, de tweeling van Hannah en Michele geboren. Tijdens de zwangerschap was er veel zorg over de gezondheid van de kinderen. Bij de geboorte waren ze erg klein en kwetsbaar en daarom moesten ze een paar weken in het ziekenhuis blijven. Gelukkig gaat het goed en zijn ze nu thuis. Op 27 oktober is Destiney geboren, dochter van Rob en Fazia, die nu alweer een jaar elders wonen. En op 15 november is Tjard Siemon geboren, zoon van Wilfred en Felicia, de jongste dochter van fr Rolf en sr Georgine.

Karima beviel op 22 november in het ziekenhuis van een dochter: Nora Dahlia. Op dit moment verblijven moeder en dochter nog elders maar we hopen ze snel in ons midden te hebben.

Nog meer goed nieuws kwam van een oud-stagiaire: op 9 november traden Jorine en Gerrit in Veenendaal in het huwelijk. Jorine heeft stage gelopen op Oudezijds 100 en doet sindsdien weekenddiensten bij ons.

Op 31 oktober was de jaarlijkse geloftebevestiging, dit jaar voor het eerst in de Anglicaanse Christchurch. Sjoerd en Dorothea hebben, na enkele jaren tochtgenoot geweest te zijn, de stap gezet om postulant te worden en er konden vier

tochtgenoten verwelkomd worden: Brenda, Matthijs, Marco en Coby.

Bezoeken

Rie Trienekens, lid van de HoogeBerkt-gemeenschap, was opnieuw een week te gast op Oudezijds 100. Ze wordt al een vertrouwd gezicht. Elders in dit Kajuitnieuws kunt u een interview met haar lezen. Elisabeth Oehme heeft met haar man een week in de gemeenschap gelogeed. Zij heeft een aantal jaar geleden

als vrijwilligster een jaar op Oudezijds 100 gewoond. Haar broer Ferdinand woont nu in de gemeenschap, een goede reden dus om weer langs te komen. Dieke heeft een paar dagen in het Vaderhuis gelogeed om kennis te maken met de gemeenschap. We kregen bezoek van Denise, zij woonde vijftientig jaar geleden op Oudezijds 100 samen met haar broer en zus. De ouders van onze Deense diakonaal-vrijwilliger Danielle logeerden met haar zusjes en broertje een weekend in de gemeenschap. Betty Israel-van Doorn, moeder van zr Rosaliene, verbleef een paar dagen in de gemeenschap om nieuwe gordijnen voor de iconostase en paramenten voor de ambo in de kapel te maken. Charles uit Oeganda heeft weer een tijdje op Maria ter Claesze gelogeed.

Op 8 oktober vereerde een internationale groep jongeren van het Don Bosco Huis onze gemeenschap met een kort bezoekje aan de kapel. Een groep van het programma Bridging Gaps van de VU is op bezoek geweest en heeft onder leiding van br Sjoerd S. een kijkje genomen in de gemeenschap. En een groep mensen van de beginnende leefgemeenschap Eltheto uit Amsterdam is een avond op bezoek geweest om met de gemeenschap kennis te maken en wederzijdse ervaringen te delen over het leven in een oude, en het opstarten van een nieuwe leefgemeenschap. Op 11 november bezochten vier bewoners van de School voor Vrede, van het Liobaklooster te Egmond, onze gemeenschap voor een rondleiding.

Uitgaande bezoeken

zr Albertine en zr Dorothea hebben een presentatie gegeven bij de Doopsgezinde zusters in Aalsmeer. zr Lyke heeft een presentatie gehouden over leiderschap voor een groep internationale managers van ABN-AMRO. br Sjoerd S. en Matthijs K. zijn naar de diakenwijding van Erik Sengers geweest. Erik is stafmedewerker Caritas van het bisdom Haarlem-Amsterdam.

Van 'Sint Maarten de koeien hebben staarten' naar 'Sinterklaas kapoentje': voor de kleine bewoners van de gemeenschap was het een tijd van liedjes zingen, spanning en verrassingen.

Kerkelijk jaar

Intussen is de adventsperiode aangebroken en daarmee is een nieuw kerkelijk jaar begonnen. In de weken van Advent waren er weer avonden geestelijke vorming voor de hele gemeenschap waarin het jaarthema 'Op verhaal komen' aan de orde kwam. Kerst, het feest van de geboorte van Christus, zal naar traditie met beschuit met muisjes gevierd worden en natuurlijk is er een kerstdiner en ruimte voor kerkbezoek en gezellig samen zijn. De dagen tussen kerst en oud en nieuw worden doorgebracht op Maria ter Cleasze, een heerlijk oord van winterse rust. Onder leiding van br Sjoerd M. en zr Dorothea zal het vast weer een genoeglijk en avontuurlijk kerstkamp worden. Oud en nieuw wordt weer in Amsterdam gevierd, waar de rust ongetwijfeld ver te zoeken zal zijn...

Uw croniqueur

vanuit *communiteit Spe Gaudentes*

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100

Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
t 020 - 626 66 34
f 020 - 627 72 83
info@oudezijds100.nl
<http://www.oudezijds100.nl>

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
ING, 56295